

G. de' D. (1318—1389)

A paduai Giovanni de' Dondi
egy óra szerkesztésével
töltötte életét.

Példátlan óra, felülmúlhatatlan
négy száz esztendeig.
Többszörös óramű,
csuklókkel egybekapcsolt
elliptikus fogaskerekerek,
és az első horogzár:
hallatlan konstrukció.

Hét számlap jelezte
az ég állapotát
és valamennyi bolygó
néma forradalmait.
A nyolcadik számlap,
a legjelentéktelenebb
az órát, a napot és az évet mutatta:
A. D. 1346.

*Saját kezűleg kovácsolt:
mennyei masina,
céltalan és szellemes, mint a Trionfi,
ez a szó-óra,
melyet Francesco Petrarca szerelt össze.*

*De miért pocskoljátok időtöket
a kéziratokkal,
ha nem bírjátok
utánamcsinálni?*

A napfény tartama,
hold-pálya csomói,
mozgó ünnepek.
Számítómű s egyuttal
még egyszer az ég.
Rézből, rézből.
Ez alatt az ég alatt
élünk még mindig.

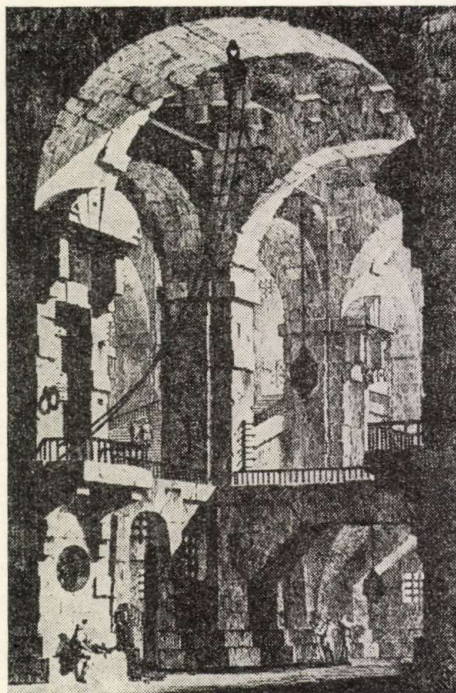
Padua lakói
nem nézték az órát.
Egyik puccs a másik után.
Pestises kordék a kövezeten.
A bankárok
rendezték költségvetésüket.
Az élelem kevés volt.

E gépezet eredete
problematicus.
Analóg-komputer.
Menhir. Astrarium.
Trionfi del tempo. Maradvány.
Céltalan és szellemes,
mint egy réz-költemény.

Nem Guggenheim küldött
a hó elsejére
csekkeket Petrarcának.
De' Dondinak szerződése
nem volt a Pentagonnal.

Más ragadozók. Más
szavak és kerekék. De
ugyanaz az ég.
Ebben a középkorban
élünk még mindig.

EÖRSI ISTVÁN fordítása

Piranesi: Sötét börtön (A Carceri-sorozatból)